אוצר מדרשים — מעשה באיש זקן עשיר גדול שהיה לו בן יחיד

מעשה שהיה איש זקן עשיר גדול והיה לו רק בן יחיד בחור יפה עיניים וחכם מאד.

ויהי היום ויקרבו ימי הזקן למות ויקרא לבנו הבחור ויצו אותו קודם מותו, ויאמר לו: "בני אני מנחיל לך ממון רב אוצרות גדולים שיהיה לך כל טוב כל ימי חייך, ואני מצוה לך שתשמור את עצמך מן הצבועים ומן האנשים שהמה עוסקים בחסידות הרבה חוץ לטבע הבריות, כי כך מראים את עצמם שהם חסידים אבל שבע תועבות הן בלבם, והזהר מן 'וצדקתך', ואז יהיה לך ולזרעך כל טוב כל הימים."

וימת האיש הזקן, ואחר כך נשא הבחור בתולה יתומה ענייה ויפת תואר מאד שישרה בעיניו, ואחר הנשואין שמח באשתו, והיא היתה צנועה וחסידה בעיני בעלה. וכאשר עברו ארבע או חמש שנים אמר הבעל לאשתו: "בואי עמי ונטייל ברחובות ובשוקים לראות בטוב הארץ."

ותאמר לו אשתו: "לא אלך פן אשא עיני אל אנשים אחרים או אנשים אחרים יתנו עיניהם בי ואני מכשלת אותם."

אז אמר בעלה בלבו: אף את נראית כצדקת הרבה, וזכר את מצות אביו ושתק והלך בעצמו לשוק יחידי.

מה עשה האיש הנ"ל, כמו חצי שנה אחר זה המעשה הלך וציווה לעשות לכל החדרים שבביתו שני מפתחות ונתן מפתח אחד לכל חדר וחדר לאשתו ומפתח אחד לקח לעצמו, ולא הגיד לאשתו שיש לו עוד מפתח.

ויהי היום ויאמר הבעל לאשתו שהוא צריך לילך למרחקים לקנות סחורות, ויאמר לה להכין לו צדה לדרך, וכן עשתה אשתו, כי היתה סבורה שבעלה יסע ממנה כדרך כל הארץ.

וליום מחרת נסע הבעל ממנה, והיא סברה שהלך בעלה למרחקים, אבל הבעל עשה בערמה, וכשהיה חצי פרסה מחוץ לעיר ציווה לעגלון לשוב ולילך לעיר, ולא שב לביתו כי אם לבית האושפז אשר אורחים שמה. וכאשר הגיע החשך בלילה הלך האיש לביתו ופתח פתח ראשון בביתו ואחר כך הלך מחדר אל חדר עד שבא לחדר אשתו שהיתה ישנה שם וערל אחד היה שוכב עמה במטה.

וכשראתה האשה שבעלה היא בחדר אמרה להערל שיקח חרב וידקור את בעלה. והוא היה מתירא והלך לו מחוץ לבית, ומרוב הצער שלו הלך ושכב בשוק ויישן שם.

ובאותו לילה נגנב מהמלך של אותה העיר אוצר אחד ולקח הגנב אתו כל האבנים טובות של המלך, והיתה צעקה גדולה בארמון המלך, וציווה המלך לחפש בכל הדרכים ובבתים חיפוש אחר

חיפוש, והלכו עבדי המלך בכל העיר ההיא ומצאו להאיש שוכב וישן על הרחוב ואמרו בלבם שהוא הגנב ותפשו אותו ונגמר דינו למיתה אחר העינויים הקשים שנפסקו לו, ואחר כך כשהיו מוליכין אותו לתלותו על העץ, הלך כומר אחד עמו כסדר האומות, ואותו הכומר היה חשוב גדול אצל המלך, והיה הכומר מדבר על לבו שימיר דתו. ואחר כך היו מוליכין אותו ברחוב אחד והיה שם אשפה והיו תולעים יוצאין מהאשפה על הארץ ואמר הכומר להתליין שיסבב את האיש סביב לתולעים שלא ימית את התולעים מאחר שהתורה הזהירה ורחמיו על כל מעשיו.

אמר האיש בלבו: אף הכומר הוא מן הצבועים של 'וצדקתך'. אמר האיש לעבדי המלך שהוא והכומר היו עושין הגנבה בחצר המלך, ומיד תפשו השומרים גם לאותו הכומר, וציווה המלך לחפש בחדר הכומר הגדול ומצאו שם כל הגנבה.

אחר כך שאל המלך את האיש מה שייכות היתה לו אצל הכומר.

התחיל האיש לספר להמלך מצוואת אביו ומה שאירע לו עם אשתו הזונה ומה שאירע לו עם הכומר, ולכן היה נוקם ונוטר להכומר שהיה רוצה להיות צדיק הרבה.

וציווה המלך תיכף לתפוס את אשתו הזונה ומצא שכדבריו כן הוא, וציווה המלך להושיב את האיש בביתו כבראשונה וציווה להסיר את ראש האשה וראש הזנאי, ואת הכומר ציווה לתלותו על העץ.